

หลวงพ่อดาว ปิณณาทโธ

อดีตสมภารวัดคอนโพธิ์ทอง

ที่เขยทำไร่ไถนาและประกอบอาชีพ

อายุ 19 ปี บรรพชาที่วัดวังยางหุ่น เพียง 8 เดือน ก็ต้องบ้นสวดมนต์เจ็ดตำนาน สิบสองตำนาน ภาวนาตั้ง ภาวนายักษ์ นวโกวาท สูตรนักรธรรมตรี ได้อย่างเชี่ยวชาญ

อายุ 20 ปี เข้าพิธีอุปสมบทที่วัดวังพระนอน มี

หลวงพ่อดาว เจ้าอาวาสวัดป่าเลไลยก์ เป็นพระอุปัชฌาย์, พระใบฎีกา วัดป่าเลไลยก์ เป็นพระกรรมวาจาจารย์ และพระทองอยู่ วัดแก้ว เป็นพระอนุสาวนาจารย์ ได้รับฉายา ปิณณาทโธ

ภายหลังอุปสมบทย้ายไปอยู่จำพรรษาที่พระมหาคว้น วัดมเหยงคณ์ ต.ท่าระหัด อ.เมือง จ.สุพรรณบุรี

ช่วงนั้นวัดมเหยงคณ์มีสภาพใกล้จะเป็นวัดร้าง ท่านช่วยพัฒนาวัด รวมทั้งศึกษาพระธรรมวินัยจากพระมหาคว้น และเข้าสอบนักธรรมสนามหลวงได้นักธรรมตรี-โท-เอก ตามลำดับ

จากนั้นได้ไปเรียนวิชาแพทย์แผนโบราณกับพระอาจารย์มั่น แห่งพันธุ์ วัดใหม่รัตนเจดีย์ (วัดหัวไม้ขง) อ.เมืองสุพรรณบุรี และเรียนวิปัสสนากัมมัฏฐานกับพระอาจารย์โอ-พระอาจารย์ขวด วัดเขาดีสลัก อ.อุทุม จ.สุพรรณบุรี

ราวปี พ.ศ.2480 ชาวบ้านคอนโพธิ์ทองดำริสร้างวัดขึ้นเพื่อเป็นศูนย์รวมใจและประกอบพิธีทางศาสนา ได้เล็งเห็นความสามารถของหลวงพ่อดาว จึงอาราธนาท่านมาเป็นผู้สร้าง

ช่วงที่ไปสร้างวัดคอนโพธิ์ทองนั้น หลวงพ่อดาวมีอายุเพียง 20 เศษ แต่ได้ใช้ความสามารถ ช่วยชาวบ้านด้วยความแข็งขัน จนสำเร็จลุล่วง

ด้วยฝีมือและความสามารถ ชาวบ้านจึงให้ความ

เคารพนับถือ เช่นเดียวกับที่ได้รับความไว้วางใจจากคณะสงฆ์ พ.ศ.2484 เป็นเจ้าคณะตำบลสวนแตง พ.ศ.2494 เป็นพระอุปัชฌาย์

ลำดับสมณศักดิ์ พ.ศ.2500 เป็นพระครูสัญญาบัตรชั้นตรีที่ “พระครูปริชาตมิตฺต” พ.ศ.2510 เป็นพระครูสัญญาบัตรชั้นโท และพ.ศ.2523

เป็นพระครูสัญญาบัตรชั้นเอกในราชทินนามเดิม ปฏิภาของท่าน ดำเนินชีวิตด้วยความเรียบง่าย ไม่มีพิธีรีตอง แต่เป็นคนมีระเบียบ มีสัมมาวาจา พูดช้าชัดถ้อยชัดคำ

ท่านถือเคร่งในวัตรปฏิบัติมาก ดิฉันจำวัดเวลาตี 4 ทุกวัน หลังออกบิณฑบาตและเสร็จจากฉันเช้า จะกวาดลานวัดจนสะอาด จากนั้นจะคอยต้อนรับชาวบ้านที่มาพบและให้รักษาไข้

หลังทำวัตรเย็นเสร็จ จะปฏิบัติและเป็นผู้สอนวิปัสสนากัมมัฏฐานให้กับพระภิกษุ-สามเณร

ท่านเน้นย้ำอบรมบ่มนิสัยชาวบ้านให้เป็นคนดีมีศีลธรรม ซื่อสัตย์สุจริต มีคุณธรรม สิ่งที่ท่านไม่ชอบ คือการฆ่าสัตว์ตัดชีวิต และคนดื่มสุรา

สิ่งหนึ่งที่หลวงพ่อดาว ให้ความสำคัญและปฏิบัติเป็นห่วงมาก ก็การศึกษา มักจะให้ล่าถึกเดือนแก่ครูอาจารย์เสมอๆ ว่า “ครูเป็นแม่พิมพ์ของชาติ ขอให้ท่านเป็นตัวอย่างที่ดีแก่เด็ก หากแม่พิมพ์บูดๆ เบี้ยวๆ อีกร้อยปีประเทศชาติก็ไม่เจริญ”

ท่านเอาใจใส่อย่างมากกับโรงเรียนประชาบาล ด้วยเห็นว่านี่คือ จุดเริ่มต้นแห่งการพัฒนากุศล อีกทั้งยังตั้งมูลนิธิ นำดอกผลมาช่วยการศึกษาของนักเรียนที่อยากจน

มรณภาพ เมื่อวันที่ 15 ส.ค.2539 สิริอายุ 86 ปี

“พระครูปริชาตมิตฺต” หรือ “หลวงพ่อดาว ปิณณาทโธ” อดีตเจ้าอาวาสวัดคอนโพธิ์ทอง ต.คอนโพธิ์ทอง อ.เมือง จ.สุพรรณบุรี พระเกจิชื่อดังแห่งเมืองสุพรรณบุรี เชี่ยวชาญด้านการพัฒนา วิชาคม และวิปัสสนากัมมัฏฐาน

เกิดที่บ้านคอนโพธิ์ทอง หมู่ที่ 1 ต.คอนโพธิ์ทอง อ.เมืองสุพรรณบุรี ตรงกับวันศุกร์ที่ 23 มี.ย.2454 ปีฉะ-มารดา ชื่อ นายเกลี้ยงและนางพุก ปุริสพันธุ์ มีพี่น้องรวม 7 คน

อายุเพียง 3 ขวบ ต้องกำพร้าทั้งบิดามารดา และอยู่ในความอุปการะเลี้ยงดูของพี่สาวและพี่เขย

อายุ 12 ปี พี่ชายพาไปฝากเป็นลูกศิษย์พระอาจารย์หิรม กัลยาโณ วัดวังยางหุ่น ต.คอนกายน อ.เมืองสุพรรณบุรี

เริ่มเรียนหนังสือมูลบทบรรพกิจ และเรียนอักษรขอม กับพระอาจารย์ชม พันธุ์เดือน ญาติข้างพ่อ จนสามารถอ่านหนังสือขอมเรื่องพระมอญได้ภายในเวลา 5 เดือน

อายุ 15 ปี เป็นศิษย์เจ้าอาวาสวัดโกกโกเผ่า อ.เมืองสุพรรณบุรี เรียนมูลกัจจายน์ ซึ่งเป็นตำราไวยากรณ์ภาษาบาลี ก่อนกลับมาวัดกุฎีทอง สมัยเป็นลูกศิษย์หลวงพ่อดาว เรียนมูลกัจจายน์ โดยไปเรียนกับท่านนพด อินทรมุข (บิดาขุนธานีทร สรรพสามิต จ.สุพรรณบุรีในสมัยนั้น)

จากนั้นกลับมาบ้านคอนโพธิ์ทอง ช่วยพี่สาว